05/11/2019

Μνημόσυνο για τον μακαριστό Μητροπολίτη Ελβετίας κυρό Δαμασκηνό στο Παραλίμνι

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κωνσταντίας και Αμμοχώστου

Την Κυριακή, 3 Νοεμβρίου 2019, τελέστηκε στον πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου, το μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτη Αδριανουπόλεως κυρού Δαμασκηνού Παπανδρέου (του από Ελβετίας).

Ο μακαριστός Ιεράρχης εκοιμήθη τα ξημερώματα του Σαββάτου 5 Νοεμβρίου 2011 σε ηλικία 75 ετών, ύστερα από μακρόχρονη ασθένεια.

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Δαμασκηνός γεννήθηκε στο Κάτω Χρυσοβίτση Αιτωλίας το έτος 1936. Τα εγκύκλια μαθήματα παρακολούθησε στο Γυμνάσιο του Θερμου. Σπούδασε Θεολογία στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης από την οποία αποφοίτησε το έτος 1959. Το ίδιο έτος χειροτονήθηκε Διάκονος και συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στις Θεολογικές και Φιλοσοφικές Σχολές των Πανεπιστημίων Βόννης και Μαρμπουργκ (1959-1965), στη Γενική Εκκλησιαστική Ιστορία και στη Φιλοσοφία της Θρησκείας. Κατά τη διάρκεια των μεταπτυχιακών σπουδών του, χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος (1961) και προεχειρίσθηκε σε Αρχιμανδρίτη. Η διδακτορική διατριβή του υπό τον τίτλο «Ίδρυσις και οργάνωσις της Αρμενικῆς Εκκλησίας μέχρι της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου» στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (1966) έχει μεταφρασθεί και στην αρμενική γλώσσα.

Με απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου ορίσθηκε Ηγούμενος του νεοσύστατου ορθοδόξου μοναστικού κέντρου στο Taize της Γαλλίας (1965). Το έτος 1969 διορίσθηκε Προϊστάμενος του εν Chambesy Γενεύης Ορθοδόξου Κεντρου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αναλαμβάνοντας συγχρόνως και την ευθύνη της Γραμματείας επί της προπαρασκευής της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η οποία εδρεύει στο Ορθόδοξο Κέντρο.

Το οφφίκιο του Μ. Αρχιμανδρίτου της Αγίας του Χριστού Μ. Εκκλησίας έλαβε το

έτος 1969 υπό του αοιδίμου Πατριάρχου Αθηναγόρου. Το έτος 1970 εξελέγη από την Αγία και Ιερά Σύνοδο Μητροπολίτης Τρανουπόλεως, το δε έτος 1975 η Μητρόπολις Τρανουπόλεως ανυψώθη στο πρόσωπό του στην τάξη των εν ενεργεία Μητροπόλεων του Θρόνου. Το έτος 1982 κατεστάθη πρώτος Μητροπολίτης της αρτισυστάτου Ιεράς Μητροπόλεως Ελβετίας. Εκπροσώπησε το Οικουμενικό Πατριαρχείο σε αποστολές και συνέδρια. Κατά τον Ιανουάριο του έτους 2003 μετετέθη στην Ιερά Μητρόπολη Αδριανουπόλεως.

Υπήρξε Αντεπιστέλλον Μελος της Ακαδημίας Αθηνών, Πρόεδρος του Ιδρύματος Διαθρησκειακών και Διαπολιτισμικών ερευνών και διαλόγων, Μέλος της Διεθνούς Συμβουλευτικής Διαθρησκειακής Επιτροπής της UNESCO, Μέλος της Διεθνούς Εταιρείας Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, Αντιπρόεδρος του διεθνούς Ιδρύματος Fondation Latsis Internationale, Επίτιμο Μέλος του Ιδρύματος Pro Oriente της Βιέννης και Μέλος της Διεθνούς Ακαδημίας Θρησκευτικών Επιστημών.

Διετέλεσε Καθηγητής της ρωμαιοκαθολικής πανεπιστημιακής Θεολογικής Σχολής της Λουκέρνης, ένας εκ των Προέδρων της Διασκέψεως Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (1986-1992), Πρόεδρος της Διεθνούς Ακαδημίας Θρησκευτικών Επιστημών, Πρόεδρος των Διορθοδόξων Επιτροπών του Διαλόγου της Ορθοδόξου Εκκλησίας μετά της Παλαιοκαθολικής Εκκλησίας, και μετά των Αρχαίων Ανατολικών Εκκλησιών, Πρόεδρος, από χριστιανικής πλευράς, των διμερών Ακαδημαϊκών

Συναντήσεων μετά του Ιουδαϊσμού και του Ισλάμ και Πρύτανις του παρά τω Ορθοδόξῳ Κεντρω του Οικουμενικού Πατριαρχείου Ινστιτούτου Μεταπτυχιακών Σπουδών Ορθοδόξου Θεολογίας.

Τιμήθηκε δια του τίτλου του Επιτίμου Διδάκτορος υπό των Ορθοδόξων Θεολογικών Σχολών του Βουκουρεστίου (1981), του Βελιγραδίου (1982), του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1985), του Πρέσωβ (1987), του Εθνικού καί Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (1990), της Θεολογικής Ακαδημίας Μόσχας (1992), του Πανεπιστημίου «Άγιος Κλήμης Αχρίδος» της Σόφιας (1999), και του Πανεπιστημίου «Αλέξανδρος Ιω. Κούζα» του Ιασίου (1999)• υπό των Ρωμαιοκαθολικών Θεολογικών Σχολών του Πανεπιστημίου της Βοννης (1986) και του Ποντηφικού Πανεπιστημίου «Αγιος Θωμάς» της Μανίλας των Φιλιππίνων Νησων (1998)• υπό της Παλαιοκαθολικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Βερνης (1987) και υπό της Αυτονόμου Προτεσταντικής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Γενεύης (1999), υπό του Κρατικού Πανεπιστημίου του Μινσκ της Λευκορρωσίας (1998) και υπό του Τμήματος Ιστορίας- Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (1998).

Για την ποικίλη προσφορά του στην προώθηση των διορθοδόξων και των διεκκλησιαστικών σχέσεων της Ορθοδόξου Εκκλησίας έχει τιμηθεί δια των ανωτάτων τιμητικών διακρίσεων πολλών Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών. Είναι ο πρώτος στον οποίο απενεμήθη την 5ην Δεκεμβρίου 1992, το βραβείο Abt Emmanuel Heufelder της ρωμαιοκαθολικής Μονής των Βενεδικτίνων του Niederaltaich, σε επιβράβευση της διακονίας του για την ενότητα των Εκκλησιών. Η βιογραφία του περιλαμβάνεται στο τόμο «Θεολογικά Πορτραίτα. Ελβετοί και Ελβετίδες Θεολόγοι στον 19ον και τον 20ον αιώνα», ο οποίος κυκλοφόρησε με την ευκαιρία της 150ης επετείου της Ελβετικής Συνομοσπονδίας (1998).

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος είχε ιδιαίτερη σχέση με τον μακαριστό Ιεράρχη, καθώς διετέλεσε διάκονός του κατά τα έτη 1978 – 1981 και εν συνεχεία πρώτος Πρωτοσύγκελλός του κατά τα έτη 1982 – 1991.